
Upoutávka na pořad Studio STOP

Upoutávka na pořad Studio STOP

16.2.2012, 18:10, Pořad: Názory a argumenty | Téma: Ostatní
Lída RAKUŠANOVÁ, moderátorka

O stavu českého školství hovořili Jana Šmídová a Petr Holub s poslankyní za TOP 09 a vysokoškolskou pedagožkou Annou Putnovou.

Anna PUTNOVÁ, poslankyně /TOP 09/, vysokoškolská pedagožka

Oba věcné záměry zákonů, které se týkají jak vysoké školství, tak financování vysokých škol, byly připravovány poměrně ve velkém chvatu. A bylo zřejmé, že jsou ve fázi, kde by potřebovaly ještě dopracovat a potřebovaly by ještě čas uzrát. A ten čas tomu dán nebyl. TOP 09, kterou zastupuji, šla do voleb s tím, že chce připravit reformu vysokého školství, která by umožnila vyšší konkurenceschopnost, vyšší kvalitu vzdělání a vyšší motivaci studentů. Myslím si, že proti tomu nejsou ani vysoké školy, nejsou proti tomu ani rektori, čili akademičtí pracovníci a nejsou proti tomu ani studenti. Otázka je, jak se ta reforma uchopí. My se domníváme, že dobře provedená novela by nemusela být v žádném případě méně reformní než nový zákon. Jde o to, co se do té novely napíše, protože řada věcí funguje, řada věcí v rámci vysokých škol je nastavená dobře. A my víme, kde jsou ta kritická místa, ke kterým bychom se měli vyjádřit. A domníváme se, že novelou by to šlo reformně postavit tak, aby to uspokojovalo to současnou situaci.

Petr HOLUB, redaktor

Takže ten současný návrh je příliš ambiciózní a zase tak nic moc dobrého nepřináší.

Anna PUTNOVÁ, poslankyně /TOP 09/, vysokoškolská pedagožka

Já bych to rozdělila na dvě části. Pokud jde o ten věcný záměr pro řízení vysokých škol, tak tam můžeme najít řadu pozitivních prvků, o kterých je potřeba ještě mluvit a se kterými bychom měli pracovat do budoucna, ať už je to novela nebo nový zákon. Pokud jde o ten druhý věcný záměr, který je postavený na financování vysokého školství, tak ten, si myslím, že ten se dostal Legislativní radě vlády v naprosto podobě, která je syrová, která vyžaduje ještě velmi intenzivní práci. Já jsem při nějaké příležitosti řekla, že to není ani polotovár, že to jsou jenom popsány suroviny, ze kterých by se mělo to školné uvařit. Takže to je opravdu jenom nástin toho, jak by to mohlo vypadat. A ještě jsou vůči tomu teda věcné připomínky.

Jana ŠMÍDOVÁ, redaktorka

Domníváte se třeba, že pana ministra Dobeše přesvědčíte, aby to všechno tedy stahнул a začalo se s čistým stolem, začalo se s tou novelou, nebo co si myslíte, že by bylo optimální?

Anna PUTNOVÁ, poslankyně /TOP 09/, vysokoškolská pedagožka

Já myslím, že není třeba vylívat vaničku i s dítětem, protože se přece jenom hodně udělalo. Vzbudilo to velký zájem, vzbudilo to jakousi hrdost a starost o univerzity. Jak ze strany studentů, tak ze strany akademických pracovníků. Ti přinesli do toho návrhu svoje názory a byla by škoda, kdybychom řekli, že začneme úplně s čistým stolem. Tady se skutečně odvedlo kus práce a já si myslím, že je na co navazovat a je na čem stavět. Ale jestli dovolíte, já bych řekla, v čem vidím ten hlavní problém. Hlavní problém podle soudu mého a tak, jak jsme to diskutovali v naší straně, je v tom, že během posledních dvaceti let stát selhával ve své regulatorní roli. My dnes kritizujeme zcela oprávněně, že je mnoho vysokých škol. Ale ty přece nezakládají univerzity samy. Vysoké školy jsou, pokud jsou veřejné, tak jsou ustanoveny vládou. Pokud jsou soukromé, tak musí mít státní souhlas ministerstva školství. My kritizujeme, že je mnoho

studentů, ale je to díky financování normativnímu na hlavu. Každý zodpovědný rektor se musel snažit získat prostředky pro svoji univerzitu. A když v roce 92 tento systém byl spuštěný, tak se řeklo, že je to zkušebně na dva roky a že se za dva roky k tomu vrátíme, vyhodnotíme to a podle toho budeme financovat vysoké školství dál. To se nestalo. My dnes hodnotíme jako vážnou věc a jako riziko vyhodnocujeme to, že klesá úroveň absolventů. Bodejť by ne, když 60% populace končí dokonce v magisterském programu, tak samozřejmě je nutné, aby se tomu přizpůsobily i ta kurikula jednotlivých studijních oborů. Vadí nám, že nemáme dostatečně kontrolovanou kvalitu. Ale akreditační komise je orgán, který má minimální profesionální zázemí. To všechno jsou regulatorní funkce, které má stát a ve kterých svoji roli neplnil řádně. A dnes se dostáváme do situace, že se prostřednictvím vysokoškolského zákona chce zvýšit kontrola vysokých škol, aniž by se řeklo, jaké je zadání pro vysoké školy. Takže principiálně mně na těchto záměrech zákonů vadí to, že tyto zákony říkají, jak mají školy co dělat, ale neříká se, jaké je jejich zadání.

Lída RAKUŠANOVÁ, moderátorka